

Elnökpüspöki jelentés 2019

Ők pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban. (ApCsel 2,42)

A jelentés megírásának idején különösen is foglalkoztatnak az Apostolok cselekedetei, mivel tizennégy év után e témában indítottam újra kurzust az Evangélikus Hittudományi Egyetemen. A könyv elején az ősegyház tevékenységének négy olyan területét határozza meg, amely ma is szolgálatunk lényegéhez tartozik. Ennek alapján tekintem most vázlatosan végig mindazt, amit az 2019-es esztendőben Urunk kegyelméből elvégezhettem.

I. Apostoli tanítás

A tanító egyház legjobb hagyományaihoz méltóan a püspök különleges feladata a tanítás tisztasága fölött való őrködés. Ennek jegyében magam is igyekszem azon a biblikus-reformátori alapon állni, amely nehéz kérdésekben segít a megállásban. Változatlanul döntő fontosságúnak tartom, hogy hittudományi egyetemünkön a biblikus oktatás megfelelő súlyt kapjon. Az elmúlt évben is külön találkoztam az összes első éves hallgatóval, majd csak az északi kerületiekkel, szolgálatot vállaltam a másoddiplomás lelkészképzés indulása során, és külön lelki nap keretében készültünk együtt az ordinációra. A Reformációi Emlékbizottság elnökeként örömmel nyugtázom, hogy nemcsak a Luther válogatott művei sorozat kiadása folytatódik, de az év során megjelent a Konkordiakönyv 4. kötete is.

A lelkészekkel a sok személyes beszélgetés mellett az LMK-k gyakori meglátogatásával is kapcsolatot tartottam. Nagyon áldott volt a tavaszi országos lelkészkonferencia és az augusztusi kerületi lelkésztalálkozó is. Igyekszem külön odafigyelni nyugdíjas lelképásztorainkra és özvegyeikre.

Az elmúlt évben az egyházkerület valamennyi gimnáziumában jártam, illetve előadást tartottam a budapesti Protestáns Szakkollégiumban is.

Az „apostoli tanítás” igényességének fenntartását szolgálta a hagyományos révfülöpi Luther-konferencia, amelyen előadást tartottam, de ide sorolom a felügyelők országos konferenciáját is, amit 2019-ben Felelősség – öntevékenység – önazonosság címmel tartottunk. Budavári parókusi működésemből pedig a Budavári Szabadegyetem havi alkalmait említem meg ebben az összefüggésben.

Igyekeztem jól élni a teológiai útmutatás lehetőségeivel szélesebb körben is. A Vasárnapi Újság című rádióműsorban tizenkettedik éve adhatok havi tanítást „Lélektől lélekig” címmel, a köztelevízióban futó, általam vezetett Püspökkenyér című műsor pedig éppen az elmúlt évben érte el 100. adást.

II. Közösség

Rendszeresen tartunk munkatársi üléseket mind a püspöki hivatalban, mind a budavári gyülekezetben, elnök-püspökként pedig rendszeresen találkozom az országos iroda munkatársaival is.

Egyházunkban igyekszünk prioritást adni a sajtómunkának. A koronavírusjárvány idején ismertük fel, hogy adott esetben a virtuális közösségnek is milyen nagy ereje lehet, ha templomi istentiszteleteket és egyéb alkalmakat nem tudunk tartani. Ezért a rádióban és televízióban szolgálók évi rendes szakmai megbeszéléséről a közösség témakörhöz kapcsolódóan számolok be, továbbá mindarról, amit a sajtóbizottságban és a Luther Kiadó körül igyekeztem végezni.

Kiemelt feladatunk az ökumenikus közösség ápolása is. A jól bejáratott imaheti alkalmak mellett fontosak a két- vagy többoldalú egyházvezetői találkozók. Februárban Aszódon külön a görögkatolikus „hierarchák tanácsával” egyeztettünk, májusban pedig a római katolikus és református püspökökkel voltunk együtt. Nagy áldását érzem a pannonhalmi bencésekkel való folyamatos kapcsolattartásnak, de a Keresztény-Zsidó Társaság ügyvezető elnökeként a zsidó testvérekkel is intenzíven együttműködöm.

Nemzetközi evangélikus közegekben is voltak szolgálataim: püspökiktatáson vettem részt Finnországban, Szlovákiában, Szlovéniában és Ausztriában, vendégként nálunk járt Antje Jackelén svéd érsek és Ingeborg Midttømme norvég püspök, Munib Younan korábbi jeruzsálemi püspök, az LVSZ volt elnöke és Yonas Yigezu Dibisa, az LVSZ legnagyobb tagegyházát jelentő etiópiai evangélikusok elnök-püspöke. Wittenbergben újonnan megválasztott evangélikus püspököknek tartottam lelkigyakorlatot, továbbá részt vettem varsói és tallinni egyházi találkozókban, valamint a dortmundi Kirchentagon. Tavaly is fogadtam az egyházunkba szolgáló amerikai önkénteseket, akik igen komoly missziói és oktatói munkát végeznek intézményeinkben és gyülekezeteinkben. (A világjárvány következtében a következő tanévben sajnálatos módon szünetel ez az egyházunkban már nyolc éve végzett szolgálat.)

A kormánnyal és társadalmi szervekkel elsősorban elnök-püspökként tartom a kapcsolatot. 2019 kiemelkedő feladata volt az állammal való szerződés előkészítése. Ettől függetlenül is részt vettem többször olyan állami rendezvényen, amelyen alkalmam volt akár a miniszterelnökkel vagy miniszterekkel is egyeztetni (Corvin-lánc átadása, március 15-i ünnepen az állami kitüntetések átadása, nemzetközi konferencián való előadás a demográfia, illetve a keresztényüldözés témájában, részvétel a Diaszpóratanács és a Magyar Állandó Értekezlet munkájában, hagyományos adventi ebéd a Sándor-palotában). Többször személyesen egyeztettem Semjén Zsolt miniszterelnökhelyettessel, Gulyás Gergely, Kásler Miklós és Pintér Sándor miniszterekkel, Karácsony Gergely főpolgármesterrel és számos kerületi és városi polgármesterrel.

Változatlanul szívügyem a határon túli magyarokkal való közösség ápolása. A mátyusföldi Alsószeliben tartottuk a Magyar Evangélikusok Tanácskozó Testületének éves ülését, de szolgáltam a pozsonyi magyar gyülekezetben is.

A szélesebb értelemben vett közösség ápolásához a kulturális élet szereplőivel való találkozásokat sorolom. Jó lehetőséget kínáltak erre az Asztali beszélgetések és a Budavári Evangélikus Szabadegyetem alkalmai, koncertek, könyvbemutatók és hasonlóak.

III. A kenyér megtörése

A „kenyér megtörése” első jelentése az eucharisztikus közösség. 2019-ben készítettük elő az úrvacsora évét, és nagyon szép terveket foglalmaztunk meg. Arra akkor még senki nem számított, hogy majd éppen ebben az esztendőben lesz komoly akadálya annak, hogy

rendszeresen és komoly átéléssel élünk ezzel a szentséggel. Ez ugyanakkor arra indíthat, hogy még jobban becsüljük meg az eucharisziát. Az Országos Presbitérium döntése nyomán az úrvacsorai tematika 2021-ben is meghatározza egyházunk szolgálatát.

A kifejezés szélesebb értelme azonban diakóniai tartalmú, az „oszd meg kenyeret az éhezővel” bibliai igéjében. 2019-ben számos szép alkalom volt a felebaráti szeretetmegélésre és az elesettek melletti kiállásra.

„A béke lehetséges!” mottóval már az év legelején részt vettem a Szent Egyed közösség fáklyás felvonulásán. Ugyancsak velük imádkoztam a roma holokauszt és a cigányok elleni sorozatgyilkosság áldozataiért és az üldözött keresztényekért. Tavaly izmosodott meg az Andorka Eszter Program, amelynek keretében a tragikus sorsú lelkészünk emlékét is ápolva karitatív és szociális projekteket támogattunk pályázatok nyomán. Húsvétkor fogvatartottaknak és családtagjainak tartottam istentiszteletet. Szeptemberben Tiszaburán részt vettem a roma felzárkóztatási program országos elindításán. Októberben előadással szolgáltam Pannonhalmán egy gyermekbántalmazással foglalkozó fontos konferencián. Decemberben részt vettem és igehirdetéssel szolgáltam a Mevisz Bárka adventi napján. Év közben sokféle módon részt vettem az Ökumenikus Segélyszervezet munkájában.

Korábbi látogatásaink nyomán ápoltam a kapcsolatot azokkal a keresztény családokkal, akiknek Észak-Irakba való hazatérését egyházunk anyagilag is támogatta, illetve figyelemmel kísértem az igen nehéz körülmények között élő nigériai evangélikusok sorsát. Örülök, hogy őket is – az illetékes államtitkársággal együtt – támogatni tudtuk.

IV. Imádkozás

Természetesnek tartom az „ora et labora” gyakorlatát. Szolgálatunk igazi erőforrása az imádság, ahogy az egyéni elcsendesedésnek és a közös imádkozásnak is megvan a jelentősége. Nagyszerű dolog szolgatársakkal, testvérekkel, munkatársakkal közösen imádkozni.

Fontosnak érzem, hogy a püspöknek is van gyülekezete, jóllehet ott nem tölthet el annyi időt, amennyit szíve szerint szeretne. A rendszeres gyülekezetlátogatások persze sok mindenért kárpótolnak. Jó egy-egy hivatali beszélgetést és tanácskozást is imádsággal, akár imaközösséggel keretezni.

Közeliekért és távoliakért egyaránt imádkozhatunk. Közvetlen családtagjainkért és távoli testvérekért. Január harmadik hetében szolgáltam az egyetemes imahét megnyitóján és számos hétközi alkalmán. Rendszeresen imádkozunk testvéregyházainkért Norvégiában, Olaszországban, az Egyesült Államokban és máshol. Így 2019-ben egyebek mellett megemlékeztünk a srí lankai merénylet érintettjeiről áprilisban és a dunai hajóbaleset áldozatairól májusban. Októberben a Teremtés hete nyitó istentiszteletén szolgáltam a Bécsi kapu téren. Ugyanebben a hónapban virágültetéssel és közös imával emlékeztünk meg a holokauszt idején meggyilkolt másfél millió gyermekről. Decemberben a Gellért hegyi Sziklatemplom hagyományos bányásznap iomaóráján vettem részt, közösen szolgálva Bőjte Csabával. Az év során közel negyvenszer szolgáltam a Kossuth rádió „Napi ima” című műsorában kora reggeli könyörgéssel.

A lelki töltekezésnek különleges szép lehetősége volt az, amikor márciusban többedmagammal a Szentföldön járhattam. Együtt imádkozhattunk a Genezáreti tónál, a

Holt tengernél vagy éppen Jeruzsálemben, és ígét hirdethettem a betlehemi evangélikus templomban.

Legyen áldott az Úr, aki 2019-ben is megadta a szolgálat lehetőségét az apostoli tanítás, a közösség, a kenyér megtörése és az imádság megélése jegyében. Hálát adok egyházunk gyülekezeteiért és intézményeiért, az azokban szolgálókért. Köszönöm Prőhle Gergely országos felügyelő, Krámer György országos irodaigazgató és munkatársai támogatását, a közös szolgálatot. Különösen is hálás vagyok közvetlen munkatársaimnak a püspöki hivatalban.

Erős vár a mi Istenünk!

Budapest, 2020. október 26.

Dr. Fabiny Tamás püspök